

Erős vár a mi Istenünk!

Kedves Testvéreim! Ma a reformáció ünnepe van. Hallgassátok meg az "Erős vár a mi Istenünk" evangélikus himnusz szövegének az alapjául szolgáló 46. zsoltárt: "Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. Egy folyó ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve. Népek háborognak, országok inognak, ha az Úr mennydörög, megretten a föld. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön. Háborúkat szüntet meg a föld kerekiségén, újat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el. Csenedesdjétek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk."

Jákób Istene a mi várunk. Kétszer is elhangzik ez a mondat az evangélikus himnuszt ihlető zsoltárban. A Jákób héber szó csalót jelent. Kedves Testvéreim! **A csalók Istene a mi várunk... A méltatlan bűnösök Istene a mi várunk.** Mert mi méltatlan bűnösök vagyunk valamennyien itt e földön. DE: ennek ellenére, mégis: Isten megadja azt, hogy mi menedékünk legyen. Mindig és minden körülmények között.

Erős vár a mi Istenünk – énekeljük (*joggal és erős hittel*) mi, evangélikusok a legnagyobb ünnepeinken, így ezen a mai ünnepen is. Ez a mondat az evangélikusok köszöntése is. De vajon melyik szóra hangsúlyozunk akkor, amikor kimondjuk ezt a mondatot? Az erős várra? Az Istenünkre? Vagy a mi-re? Ha az utóbbira, akkor vajon hogyan értjük azt, hogy Erős vár a MI Istenünk? Kirekesztően? A MI Istenünk erős vár, de a TI Istenetek, kedves, más felekezethez tartozó testvéreink, egy hitvány, gyenge vár? Vagy befogadóan értjük ugyanezt? Erős vár a mi Istenünk, azaz minden, a Krisztusban hívő ember Istene? Próbáljuk meg meglátni Urunk arcát, aki azt mondta, hogy „ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket” (Jn 12,32) akkor, ha kirekesztően mondtuk valaha is ezt a mondatot.

Isten a mi oltalmunk. Kezdjük el hangsúlyozni ezt a mondatot is különféleképpen. Tehetjük persze a hangsúlyt az oltalmunkra is. Annyi erőt tudunk ebből meríteni a nehézségek közepette, mint a 26 protestáns magyar lelkész gályarab, akik ezt a zsoltárt énekelték az 1676-os megszabadulásukkor is. Hangsúlyozhatunk azonban az Isten-re is. És rádöbenthetünk arra, hogy **minket semmi más nem oltalmaz**, sem a mi saját erőnk, sem tudásunk, sem pénzünk, sem semmi más – **egyedül az irgalmazó, és könyörülő Isten.**

Áprily Lajos így ír erről: S mikor völgyünkre tört az áradat // s már hegy se volt, mely mentő csúccsal intsen, // egyetlenegy kőszikla megmaradt, // egyetlen tornyos sziklaszál – az Isten. – A zabolázhatatlan vízáradatból Isten városában egy életet adó folyó ágai lesznek. Ez az élet az örök élet, amely soha el nem múló módon örvendeztet meg bennünket már ebben a földi életben is. Ahogyan Ézsaiás mondja: örvendezve merünk vizet a szabadulás forrásából (Ézs 12,3).

Kedves Testvéreim! Isten városában Isten benne van. **Itt az Isten köztünk.** Pál apostol szavaival: „**Öbenne élünk, mozgunk és vagyunk**” (ApCsel 17,28).

Ahogy a zsoltár mondja: Isten mindig biztos segítség a nyomorúságban. Ezért: **nem félünk**. Mert „nem a félelem lelkét, adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét” (2Tim 1,7). Mert „nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!” (Róm 8,15).

És **a mi Urunk**, a békesség fejedelme (Ézs 9,5) **békességet teremt az egész földön**. Isten békességet teremt a mi saját szívünkben is. Elcsendesedünk, és rádöbbenünk arra, hogy mekkora erő, mekkora irgalom és mekkora kegyelem a mi Istenünk. Rádöbbenünk arra is, hogy mindenre van erőnk a Krisztusban, aki megerősít minket (Fil 4,13). És rádöbbenünk arra is, hogy senki és semmi nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban (Róm 8,38).

Erős vár a mi Istenünk! Ámen.